

ἡβεία· τὸ δὲ σὺρ ἐπὶ ᾗδουσε καὶ ἔκαστε τὰς ἀδελφῶτας ὑπηρετίας· καὶ θαυμάζων
εἰς ταῦτα ὁ βασιλεὺς, ἡρώτα τὰς ἀρχοντας, τίς ἐστὶν ὁ Χειρὸς ὅπως κάμνει
τοιαῦτα τερατῶδηματα; Λέγει τὸν ὁ Κεῖστος, ὅπως ἦτον ἑπαρχος. Ἀπὸ πορ-
νεῖαν ἐξηνήθη ἐκ μιᾶς γυναικὸς, Μαρίας ὀνόματι. Οἱ δὲ Ἀρχεπαρχος ἀπε-
κρίνατο· Μὴ βλασφημᾷς ἑπαρχε, ὅτι ἐσὺ δὲν ἰσχύεις τοιαῦτα μυθήρια.
Τότε ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη ὡς δαιμονισμὸς ὑπέρμετρος, καὶ ὤρμησε νὰ πολε-
μήσῃ τὸν ἔραν ὁ αὐτοῦ· καὶ ῥίπτοντας σαῖταις εἰς τὸν αἶρα, ἐβόησε· Κα-
τέβα Χειρὲ εἰς τὴν γῆν νὰ πολεμήσωμεν. εἶδὲ, ἐγὼ ἀναβαίνω νὰ σὲ εὔρω
νὰ χαλάσω τὸ σπέρμα, νὰ σβέσω τὸν ἥλιον. Τότε γίνεται σεισμὸς καὶ φό-
βος μέγας καὶ ἀγανάκτησις, ὅτι ὁ Κύριος ὤργισθη, ὁ ἔραν ὡς δένδρον ἐσειε-
το, καὶ αἱ αἰ ἀνὰ δυνάμεις δυνατῶς ἐσαλεύθησαν, καὶ ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς μα-
γάλας ἠέκοντο. καὶ διδόμενος ἐκρεμάθησαν εἰς τὸν αἶρα ὅτε βασιλεὺς καὶ Κε-
ῖστος ὁ ἑπαρχος, καὶ ἐφώνασεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἄγιον. Κύριε με Χαρά-
λαμπε δικαίως ἔπαθα, καὶ δέησε Κύριον τὸν Θεόν σε νὰ μὲ λυθώσῃ ἀπὸ τὴν
παίδευσιν, νὰ γράψω τὸ ὄνομά τε εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὸν δόξαζέσι.
Τότε ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ θυγάτηρ τῆ βασιλείας, Γαλλὴν ὀνόματι, καὶ λέγει τε·
Πίσυσον εἰς τὸν Κύριον νὰ σὲ λυθώσῃ ἀπὸ τὰ δεινὰ ὡς οἰκτίρμων καὶ πανά-
γαθος, ὅτι αὐτὸς ὁ Χειρὸς ἐστὶν μόνος Θεὸς ἀσέδοχος. Τότε προσεκίνησε
τὸν Ἄγιον, λέγμενα· Παρακάλεσον τὸν Κύριον νὰ λυθώσῃ ἀπὸ τὰς ὁδῶν τὸν
πατέρα με, καὶ εἰ μὴ πίσυση, ἡδὴ καλῶς, εἶδὲ, καὶ σὲ κάμνει μὲ τὸν θάνα-
τον τέλειον. Προσέξαμενος λοιπὸν τῆ Ἀγίας, ἔπαυσε τῆ Θεῶ ἡ ἀγανάκτησις,
καὶ κατέβησαν εἰς τὴν γῆν ὁ βασιλεὺς μετὰ τὸν ἑπαρχον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὸ
παλάτιον, ἔκαμαν τρεῖς ἡμέρας, συζογίζόμενοι τὸν φόβον τῆ Θεῶ καὶ τὴν ἀ-
γανάκτησιν. Ἡ δὲ θυγάτηρ τῆ βασιλείας εἶδεν ὄραμα, καὶ τὸ ἀνέφερε πρὸς τὸν
Ἄγιον, ἔπο λέγμενα· ἑώρα με πῶς ὀρέθηκα εἰς τὴν ἀδελφὸν ὡραιότατον
μὲ δένδρῳ δωδέκατα, καὶ βρύσιν εὐμορφον, καὶ ἦσαν πλησίον ὁ πατήρ με με-
τὰ τὸν ἑπαρχον. ὁ δὲ φύλαξ τῆ ἀδελφείας ἐδίωξεν αὐτὰς με πυρρίνῳ ῥάβδον,
καὶ ἐμύα ἐσύνκωσε, καὶ με ἔβαλε μέσα μὲ τιμῆς, καὶ λέγει με· Ἐσσενα ἐδόθη
ἡ κατοικία αὐτῇ καὶ τοῖς ὁμοίοις σε, νὰ συνδουλεύετε πάντοτε. Αὐτὰ εἶδα,
καὶ ἀδελφάτωσε, διδάσκαλε, νὰ με εἰπῇς τὴν δόξην σου. Οἱ δὲ ἀπεκρίνατο·
Τὸ ἀδελφὸν ὅπως εἶδες εἶναι τῆ δικαίων ὁ ἀδελφείας, καὶ σὲ ἔβαλε μέσα
ἐν Δεσπότης Χειρὸς, ὅτι τὸν ὀπίσσωσε, τὸν δὲ πατέρα σε καὶ τὸν ἑπαρχον
ἐδίωξε, ὅτι μέλει νὰ ἀπιστήσαν νὰ μᾶς κακοποιήσαν οἱ ἀχάριστοι. Οὕτως
εἶπε, καὶ μὲ ἡμέρας λ'. ἐπροσκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἄγιον, καὶ λέγει με·
Θυσίασε τὰς θεάς, νὰ κάμῃς τὸν λόγον με, καὶ νὰ τιμήσῃς τὸν λόγον με. Οἱ
δὲ ἀπεκρίνατο· Τὰ λόγια σε εἶναι πικρά καὶ ἀσυνέτα καὶ δὲν πρέπει νὰ σοῦ
ὑποταχθῶ, ὡς δούλος Θεῶ καὶ ὑπὸ ἡκού. Οἰργισθεὶς ἔν ὁ βασιλεὺς, ἐπρόσθε-
σε καὶ τῆ ἔβαλαν χαλινάει εἰς τὸ στόμα, ὥστε νὰ ἦτον ζῶν ἄλογον, καὶ τὸν ἐ-
πόμπον εἰς ὅλην τὴν πόλιν με πολλῶν κατεφρόνησιν. ὁ δὲ Ἄγιος ἤχετο.
λέγωντας· Δέσποτα Κύριε, ὅπως ἔπλασες τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸν ἐτίμησες καὶ
τὴν εἰκόνασε καὶ ὁμοίωσιν, ἐπὶ βλεφον εἰς τὴν μανίαν ταύτην καὶ ἀπειλάς τε
τυράνης, ὅτι ταῦτα πάχως δὲ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον.

Ἡ δὲ Γαλλὴν ἐσυμβάλεον ἄραν πολλῶν τὸν πατέρα της νὰ ἀπέχη ἀπὸ τὴν
ἁμαρτίαν ταύτην, καὶ νὰ πισύσῃ εἰς αὐτὸν τὸν Θεόν ὅπως ὡμολόγησε, ὅτι

